

Három csapás? Legyen egy csapás: csendőrség!

Nemcsak a magamfajta három lánygyerekes anyának, de minden jó érzésű embernek ökölbe szorul a keze, amikor olyan történetet hall, mint ez a mai. Kiskunlacházán egy iskolából hazaigyekvő 12 éves kislányt támadott meg, rabolt ki és zaklatott szexuálisan egy csoport kora-tizenéves cigányfiúcska. Ugyanott, ahol nemrég brutálisan meggyilkolták Nórit, a most bántalmazott kislány barátnőjét. Mi folyik itt, és meddig lehet ezt eltűrni? Magyarország, ha így megyünk tovább minden vonatkozásban egy lecsúszott, elszegényedett harmadik világbeli gyarmat sorsára jut. A bűnözés kérdésében is.

Az afféle országokban szokás ugyanis, hogy a bűnözést az állam nem előzi meg, nem fékezi meg, nem üldözi, a bűncselekmények áldozatait teljesen magára hagyja. (E tevékenységek helyett Sün-sün-sün felkiáltással lerohan és bebörtönöz olyanokat, akik hangosan bírálni merik a diktátort s sokezres rendőri erővel vonul minden tüntetés színhelyére, ütlegelve, lövöldözve a helyzetük ellen lázadni merőket.) A régebbi latin-amerikai típusú, illetve harmadik világbeli országokban jellemző, hogy egy szűk, gazdag elitnek módjában áll pénzért megvásárolni a biztonságot, zárt lakóparkokban élve, fegyveres őrséget fogadva, drága biztonsági berendezéseket vásárolva. A többi néhány millió nem számít – ők oldják meg maguk a bűnözéssel kapcsolatos nehézségeiket.

Itt tartunk most mi is, Magyarországon, az Európai Unió állítólag teljes jogú tagállamában. Az Európai Unióban azonban a bűnmegelőzés, az állampolgárok személyes biztonsága, vagyonbiztonsága védelmének állami kötelezettsége fontos, megkerülhetetlen emberi jogi kérdések. Elképzelhetetlen egy szokványos európai országban az, ami a mai magyarországi helyzet. A falusi emberek folyamatosan félnek a terménylopásoktól, a falopásoktól – egyre inkább meggyőződésé válik, hogy már nem érdemes semmit elültetni, mert úgysem a gazda szedi le a termést, hanem a tolvaj. S nem érdemes állatokat tartani a ház körül, mert az is „megélhetési bűnözők” zsákmánya lesz. Nem beszélve az erőszakos bűncselekményekről.

Az emberek életének hétköznapi részévé vált az erőszaktól való reszketés. S mintha a kiszolgáltatott emberek nyílt utcán történő megverése, kirablása, megerőszakolása, otthonukba behatolva történő brutális meggyilkolása valamiféle „természeti csapások” lennének, amelyek ellen nincs védekezés. Illetve csak az és csak annyi, hogy a kiszolgáltatott emberek – miután a mezőgazdaságot már úgyis sikerült tönkretennie a multikkal és a külföldi nagytőkével összejátszó magyar politikai elitnek – elhagyják a falujukat, olcsó pénzért áruba bocsátva házaikat, földjeiket. Nocsak! Vajon nem pont ez a cél? Vajon nem a bűnözésnek kiszolgáltatott emberek földönfutóvá tétele, elmenekülése s otthonaik, földjeik olcsón külföldi vagy nem-magunkfajta kezekre juttatása a mozgatórugó és a cél? Mi másért tűrné ilyen arcátlan módon egy modern, európai állam a tömeges bűnözést és állampolgárainak kiszolgáltatottá, áldozattá válását. Bármilyen is a cél, nem tűrhetünk tovább. Mielőbb lépünk kell gyermekeink, vagyonunk, testi épségünk, életünk s persze emberi méltóságunk érdekében. Hálával gondolok a Magyar Gárdára, akik hosszú idő után először éreztették a bűncselekményeknek kiszolgáltatott magyar emberekkel, hogy emberszámba veszik őket, s számítanak valakinek, valakiknek. Köszönjük nekik! De más is kell. Jól átgondolt, komoly, hatékony bűnmegelőzési stratégia s persze elszánt bűnüldözés.

Amennyiben a magyar emberek bizalmából bekerülök az Európai Parlamentbe ezt a kérdéskört a legfontosabbak és a legsürgetőbbek között fogom kezelni. De van néhány dolog, amit minden európai együttműködés és tapasztalatcsere nélkül is világosan látunk. Az egyik, hogy a bűnt büntetés kell, hogy kövesse. A bűnelkövetőnek tudnia kell, hogy elfogják és megbüntetik. Ez a leghatékonyabb bűnmegelőzés. S tudjuk azt is, hogy a bűnmegelőzés fontos módja, hogy a lehetséges elkövetőket hasznos tevékenységre, a fiatalokat tanulásra, a felnőtteket munkára kell fogni. Miért is kellene drága pénzen autópályát építeni, gátakat építeni vagy éppen erdőket telepíteni s közben sok százezer egészséges és munkaképes embernek segélyt fizetni? Meg kell szervezni, hogy a segélyek helyett a felsorolt közmunkákat végezhessek a munka nélkül maradtak, hiszen az, hogy reggel felkel az ember, munkába megy, munka után fáradtan hazamegy, az iskola után gyermekei látják és tapasztalják, hogy a pénzért meg kell dolgozni, az nem a postás táskájában terem meg segélyke formájában. Amellett, hogy a munka és az iskolába járás egy remek ritmust ad a napnak, sok-sok kriminológiai kutatás és tapasztalat szerint kiváló bűnmegelőző hatású is. S végül: a Jobbik Magyarországért Mozgalom, az Új Erő, programja részeként a felsoroltak mellett még egy fontos dolgot kíván és követel. A mostanában sokat emlegetett három csapás helyett, de

legalábbis mellett egy csapást: Csendőrséget! Egy olyan állami fegyveres testületet, amely a falvak, a magyar vidék lakosságának azt az érzést közvetíti: fontos vagy, számítasz, megvédjük a biztonságodat és a méltóságodat!

A Jobbik célja egy új, igazságosságon és az emberi méltóságon alapuló magyar értékrend és világrend kialakítása. Ennek fontos része a bűnözés elleni elszánt, a magyar emberek kiszolgáltatottságát, félelmét megszüntető állami fellépés. Kérem, hogy menjen el 2009. június 7-én az Európai Parlamenti választásra, s adja szavazatát a Jobbik listájára. A lista vezetőjeként, büntetőjogászként és három lánygyermek édesanyjaként a leghatározottabban fogok fellépni a bűnmegelőzésért, a hatékony bűnüldözésért, az elviselhetetlen mértékűvé és minőségűvé vált bűnözés megfékezéséért. Győzzön a magyar emberek biztonsághoz való joga, győzzön a rend, a jog és az igazságosság – Győzzön a Jobbik!

Budapest, 2009. május 2.

Hittel, reménnyel, szeretettel:

Morvai Krisztina